RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 10 december 2019 met nummer RvVb-A-1920-0342 in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0054-A

Verzoekende partij mevrouw Vinciane BONTE

vertegenwoordigd door advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH met woonplaatskeuze op het kantoor te 9230 Wetteren, Wegvoeringstraat

41

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 september 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 augustus 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij en de heer Dirk BONTE tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalst van 9 april 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de bvba Bruyland (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het oprichten van een rouwcentrum na sloop van de bestaande woning op het perceel gelegen te 9300 Aalst, Leopoldlaan 27, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie D, nummer 826H.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 22 oktober 2019.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

1

III. FEITEN

1.

De aanvrager dient op 21 december 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het oprichten van een rouwcentrum na sloop van de bestaande woning" op het perceel gelegen te 9300 Aalst, Leopoldlaan 27.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978 in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 januari 2018 tot en met 21 februari 2018, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De stedelijke dienst Leefmilieu, team milieuhygiëne- en handhaving adviseert op 29 januari 2018 voorwaardelijk gunstig.

De stedelijke dienst Mobiliteit en openbare werken adviseert op 29 maart 2018 gunstig:

"...

Het nieuwe rouwcentrum zal gesitueerd zijn vlakbij de R41. Op deze R41 is er enerzijds de Heilig Hark kerk, anderzijds de Onze Lieve Vrouwe kerk. De initiatiefnemer speelt met deze voorziening in op een trend en vraag die neigt naar kleinschaligere/intiemere afscheidsvieringen. Men kan zeggen dat dit dus eerder een 'nichemarkt' is die aanvullend is op de 'reguliere markt' (kerken, crematoria, ...).

..."

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op een voor de Raad onbekende datum voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 9 april 2018 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager. Het college beslist:

"

Bespreking bezwaarschrift

- 1. De opmerkingen in punt 1 gaan slechts uit van vermoedens en zijn niet van stedenbouwkundige aard.
- 2. Voor wat betreft het mobiliteitsaspect wordt verwezen naar het gunstig advies van de stedelijke dienst Mobiliteit en openbare werken van 29-03-2018.
- 3. Wat betreft de bezetting op het perceel kan opgemerkt worden dat de contour (footprint) van het gebouw vrijwel overeenstemt met de contour van de bestaande woning. De paden en verhardingen in functie van de toegankelijkheid van het gebouw en in functie van de inpandige garage zijn gebruikelijk. Aan de zijde van de gewestweg wordt het perceel verder maximaal ingekleed met groen. De parkings ter hoogte van de linker perceelsgrens worden ingericht in functie van de parkeervraag. Er worden 5 parkeerplaatsen ingericht ter hoogte van de garage en oprit van de aanpalende buur, bijgevolg hebben deze geen negatieve impact voor de beleving van de links aanpalende woning. In de bestaande toestand bevindt zich hier een vrijstaande woning met oprit.

Het is wenselijk om de achterste parkeerplaatsen (P1 t.e.m. P3) visueel duidelijk af te schermen door een esthetisch verantwoorde afsluiting t.h.v. de perceelsgrenzen. In de mate van het mogelijke door groen.

2

- 4. De opmerkingen betreffende lawaai- en/of geurhinder zijn niet van stedenbouwkundige aard. Problemen van overlast ressorteren onder de bepalingen van het politiereglement.
- 5. De huidige woning omvat 2 bouwlagen en is afgewerkt met platte bedaking. De nieuwbouw zal voorzien worden van 3 bouwlagen, eveneens afgewerkt met platte bedaking. Naar verschijningsvorm sluit de nieuwbouw dus aan bij de bestaande situatie. In de onmiddellijke omgeving zijn meerdere panden aanwezig met 3 bouwlagen. Het voorstel brengt dus geen schaalbreuk met zich mee. Gelet op het feit dat er werd verzaakt aan de verkaveling kan niet langer verwezen worden naar de betreffende verkavelingsvoorschriften.

Op de eerste verdieping wordt de bouwdiepte beperkt tot 12 m, en dit over een breedte van 3 m vanaf de rechter perceelsgrens. Op deze manier houdt men rekening met toekomstige bebouwing op het aanpalende perceel.

Het bezwaarschrift is ongegrond en deels niet van stedenbouwkundige aard.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag beoogt het slopen van de bestaande bebouwing en het oprichten van een rouwcentrum. De nieuwbouw omvat 3 bouwlagen en wordt afgewerkt met platte bedaking. De kroonlijsthoogte bedraagt 9,70 m (gemeten vanaf de vloerpas van het gelijkvloers). Het gebouw wordt ingeplant op dezelfde voorbouwlijn als de meergezinswoning rechts (nr 134 en tegen de rechter perceelsgrens.

Het gebouw heeft een bouwdiepte van 15 m, gemeten zowel vanaf de gewestweg, als vanaf de gemeenteweg.

De wachtgevel ter hoogte van de rechter perceelsgrens zal voorlopig afgewerkt worden met isolatie en een gevelpleister.

Volgende functies zullen worden ondergebracht in het gebouw:

- Kelder: verzorgingsruimte, koelruimte, begroetingsruimtes en het nodige sanitair
- Gelijkvloers: garage voor lijkwagens, aula voor 30 personen, bergruimte en inkomhal
- 1ste verdieping: toonzaal met bergruimte, 2 spreekruimtes, een bureau en een keuken
- 2de verdieping: ontvangstruimte, ruimte voor koffietafels, sanitair, keuken, vestiaire en dakterras Alle verdiepingen zijn toegankelijk via de centrale trappenhal die tevens voorzien is van een lift.

De inkomhal bevindt zich aan de zijde van de gewestweg. De inkomdeur is toegankelijk via een pad rond het gebouw. Het pad wordt langs de voor- en zijgevel voorzien van een glazen luifel met een uitsprong van 115 cm om de mensen in alle weersomstandigheden zo goed mogelijk naar binnen te kunnen laten gaan. Het gebouw krijgt een sobere vormgeving waarbij de voorkeur wordt gegeven om geen etalages, lichtreclames of andere aandachtstrekkende geveldelen te gebruiken.

Ter hoogte van de linker perceelsgrens worden 8 parkeerplaatsen ingericht met grasdallen. Deze zijn bereikbaar via de oprit vanaf de Polydoor de Paepestraat. Vei& de garage worden nog 2 parkeerplaatsen ingetekend alsook een parking in grasdallen voor mindervaliden. Het perceel wordt aan de kant van de Leopoldlaan ingericht met groen. Er wordt tevens een plaats voorzien voor enkele fietsen.

Het niveauverschil tussen de Leopoldlaan en de vloerpas van het gelijkvloers wordt opgevangen door een aantal treden.

In de nota wordt aangegeven dat de functie van aula enerzijds en de functie van koffietafel anderzijds, nooit tegelijkertijd in gebruik zullen zijn. Op deze manier kan er meer kwaliteit

worden geboden binnen het gebouw. Tevens zullen hierdoor de parkeerdruk en andere effecten beperkt blijven.

Het maximaal aantal personen voor de aula en voor de koffietafel wordt beperkt tot 30.

(…)

Naar aanleiding van deze aanvraag werd één bezwaarschrift ingediend, waarin twijfels geuit worden over de vertrouwdheid van de lokale toestand van het bureau dat de mobiliteitstoets opstelde. Het feit dat dit bureau niet in de regio Aalst gevestigd is, doet geen afbreuk aan de knowhow van het bureau voor het opmaken van deze mobiliteitsstudie en is bijgevolg irrelevant.

De mobiliteitsstudie is opgemaakt volgens de gebruikelijke procedures en methodieken. Niettegenstaande er een aantal onzekerheden zijn, kunnen we de bevindingen van de bij de aangevraagde mobiliteitstoets onderschrijven.

De bezwaarhebbers vrezen vooral dat deze functie aanleiding zal geven tot een aanzienlijke impact op de parkeerdruk in de directe nabijheid.

Wat het parkeren betreft, dient er op gewezen te worden dat de huidige parkeerdruk sterk beïnvloed wordt door de nabijheid van het Onze Lieve Vrouwziekenhuis.

Het merendeel van de parkeerders die op één of andere manier getinkt zijn aan deze functie, staan er voor langere tijd. Het gebrek aan rotatie draagt bij tot de huidige parkeerdruk en heeft ook invloed op de `parkeerkans' voor andere bestuurders die voor kortere tijd wensen te parkeren omdat ze in de buurt moeten zijn.

De impact van deze inrichting op het parkeren is veel groter dan de impact die zal uitgaan van het rouwcentrum.

Op dit ogenblik kan in deze omgeving nog vrij geparkeerd worden. De gemeenteraad besliste in juni 2017 dat ook in dit gebied een parkeerduurbeperking zal ingevoerd worden in de vorm van een blauwe zone reglementering. De effectieve invoering van deze reglementering zal gebeuren nadat de nieuwe pendelparking aan het NMBS-station Aalst in gebruik zal zijn. De dienst Mobiliteit verwacht dat deze half 2019 gebruiksklaar zal zijn. Deze maatregel zal een gunstig effect hebben op de globale parkeerdruk. Bezoekers die eventueel niet op het terrein van het rouwcentrum zelf zullen kunnen parkeren, kunnen op het openbaar domein parkeren. De gemiddelde bezoekduur zal zeker kleiner zijn dan de parkeerduur die toegelaten is met de parkeerschijf (2 uren). De invloed op de globale parkeerdruk zal dus gering zijn.

Voor de volledigheid geeft de dienst Mobiliteit nog mee dat er vandaag ook nog regelmatig begrafenissen zijn in de Heilig Hart kerk en Onze Lieve Vrouwkerk. Beide kerken liggen op korte afstand en hebben geen parkeervoorziening. Hoewel het aantal bezoekers aan begrafenissen hier (veel) groter is dan de capaciteit die voorzien is in het rouwcentrum, geeft dit weliswaar aanleiding tot een (tijdelijke) toename van de parkeerdruk, maar is er geen sprake van structurele parkeerproblemen.

De Vlaamse Stedenbouwkundige Verordening Toegankelijkheid (BVR van 05-06-2009) is van toepassing. Er wordt een parkeerplaats voor mindervaliden voorzien. Deze dient minstens te beschikken over volgende afmetingen : 6 m x 2,50 m. De aangepaste plaats dient daarenboven aangelegd te worden in vlakke en rolstoelvaste materialen. Grasdallen zijn hier niet geschikt.

Indien er publiciteit wordt aangebracht dient de gemeentelijke verordening inzake reclamevoering, goedgekeurd bij MB van 06-12-1988, te worden gevolgd. Het plaatsen van reclame is vergunningsplichtig. Hiervoor dient bijkomend een omgevingsaanvraag voor ingediend te worden.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, gehouden van 23-01-2018 tot en met 21-02-2018, werd één bezwaarschrift ingediend.

Het bezwaarschrift is ongegrond en deels niet van stedenbouwkundige aard.

Het ontwerp kadert qua functie en vormgeving in de bebouwde omgeving.

De goede ruimtelijke ordening en het belang van de aanpalende percelen wordt niet in het gedrang gebracht.

De gemeente is ontvoogd. Bijgevolg moet het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet worden ingewonnen.

De aanvraag is voor vergunning vatbaar.

..."

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partij en de heer Dirk BONTE op 16 mei 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 29 juni 2018 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 10 juli 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 9 augustus 2018 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

"...

2.5 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.6 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening. Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Voorliggende aanvraag beoogt het slopen van de bestaande bebouwing en het oprichten van een rouwcentrum. In het gebouw worden volgende functies ondergebracht:

- Kelder: verzorgingsruimte, koelruimte, begroetingsruimtes en het nodige sanitair
- Gelijkvloers: garage voor lijkwagens, aula voor 30 personen, bergruimte en inkomhal
- 1ste verdieping: toonzaal met bergruimte, 2 spreekruimtes, een bureau en een keuken
- 2de verdieping: ontvangstruimte, ruimte voor koffietafels, sanitair, keuken, vestiaire en dakterras

Het volume wordt opgetrokken uit 3 bouwlagen en afgewerkt met platte bedaking. De kroonlijsthoogte bedraagt 9,7m. Het gebouw heeft een bouwdiepte van 15m, zowel vanaf de Leopoldlaan als vanaf de Polydoor de Paepestraat.

Het volume wordt ingeplant tot tegen de rechter perceelsgrens en op dezelfde voorbouwlijn van de meergezinswoning met huisnummer 134. Deze meergezinswoning is opgebouwd uit 3 bouwlagen en een zadeldak.

De rechter perceelsgrens zal voorlopig afgewerkt worden met isolatie en een gevelpleister.

De voorgestelde architectuur en het aangevraagde gabariet zijn volkomen in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg, zoals deze zich in de onmiddellijke omgeving voordoet, met name een stedelijke omgeving.

Op het perceel worden in totaal 11 parkeerplaatsen voorzien. Deze zijn bereikbaar via de oprit vanaf de Polydoor de Paepestraat. Er wordt één parking ingericht voor mindervaliden. Er wordt tevens een plaats voorzien voor enkele fietsen.

In de nota wordt vermeld dat de functie van aula enerzijds en de functie van koffietafel anderzijds, nooit tegelijkertijd in gebruik zullen zijn. Op deze manier kan er meer kwaliteit worden geboden binnen het gebouw. De parkeerdruk zal hierdoor beperkt blijven. Het maximaal aantal personen voor de aula en voor de koffietafel wordt beperkt tot 30.

Tevens blijkt uit de mobiliteitstoets dat er geen extra toename van verkeershinder zal worden veroorzaakt. De stedelijke dienst Mobiliteit en openbare werken geeft in haar advies aan dat de huidige parkeerdruk hoofdzakelijk afkomstig is van bezoekers van het Onze Lieve Vrouwziekenhuis en het gebrek aan rotatie. Echter, besliste de gemeenteraad in juni 2017 dat in dit gebied een parkeerduurbeperking zal ingevoerd worden onder de vorm van een blauwe zone reglementering. De invoering van deze reglementering zal gebeuren nadat de nieuwe pendelparking aan het NMBS-station Aalst in gebruik zal worden genomen. De parking zal normaliter gebruiksklaar zijn half 2019. Het standpunt van het college wordt bijgetreden dat deze parking een gunstig effect zal hebben op de globale parkeerdruk in het stadscentrum.

Bijkomend dient opgemerkt dat de parkeerdruk bij voorliggende aanvraag, zijnde een rouwcentrum met bijhorende ceremoniële ruimte vergelijkbaar is met bv. de Heilig Hart kerk en Onze Lieve Vrouwkerk. Beide kerken liggen eveneens dicht bij elkaar in het stadcentrum en hebben ook geen eigen parkeervoorziening. Bovendien is het aantal bezoekers aan begrafenissen hier doorgaans groter dan de capaciteit die wordt voorzien in voorliggend rouwcentrum.

Er wordt besloten dat voorliggende aanvraag, gelegen in een stedelijke context, zowel qua functie als vormgeving passend is binnen de ruimtelijke configuratie. De ruimtelijke draagkracht van de omgeving noch die van het perceel worden overschreden door voorliggende aanvraag.

..."

Dat is de bestreden beslissing.

2.

De verwerende partij heeft op 28 februari 2019 in graad van beroep aan de aanvrager ook een omgevingsvergunning verleend onder voorwaarden voor het exploiteren van het rouwcentrum. Tegen deze beslissing is door de verzoekende partij met een aangetekende brief van 23 april 2019 eveneens een vordering tot vernietiging ingesteld bij de Raad. Met een arrest van 10 december 2019 met nummer RvVb-A-1920-0343 wordt het beroep van de verzoekende partij verworpen.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - EERSTE EN TWEEDE MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.1

De verzoekende partij roept in het <u>eerste middel</u> de schending in van artikel 4.7.23 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij voert in het eerste onderdeel van het eerste middel aan dat de verwerende partij een onzorgvuldige beslissing neemt omdat in de bestreden beslissing geen rekening is gehouden met de argumenten van de verzoekende partij uit haar replieknota, waarin ze heeft geargumenteerd dat onvoldoende rekening is gehouden met de in de omgeving bestaande toestand en onder meer de artikelen 4.3.1 VCRO en 5.1.0 Inrichtingsbesluit, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht worden geschonden.

Ze licht toe onder meer geargumenteerd te hebben dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening omdat het rouwcentrum aanzien moet worden als een gemeenschapsvoorziening en dergelijke inrichtingen bij voorkeur buiten woongebied moeten worden voorzien. De verzoekende partij stelt verwezen te hebben naar een arrest van de Raad om aan te tonen dat het rouwcentrum niet gepast is in woongebied. De verzoekende partij stelt verder in haar replieknota te hebben aangevoerd dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de onmiddellijke omgeving, waarbij ze heeft gewezen op het verschil in nokhoogte met de omliggende bebouwing en het gegeven dat het rouwcentrum zal worden afgewerkt met een plat dak, terwijl de woningen in de omgeving gekenmerkt worden door een hellend dak. Door geen rekening te houden met replieknota van de verzoekende partij, heeft de verwerende partij artikel 4.7.23 VCRO en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

In het <u>tweede onderdeel van het eerste middel</u> voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij eveneens de Motiveringswet en de materiële motiveringsplicht schendt door geen rekening te houden met haar argumenten uit de replieknota. De verwerende partij gaat in haar beoordeling niet in op het argument van de verzoekende partij dat het rouwcentrum aanzien moet worden als een gemeenschapsvoorziening en niet passend is in de onmiddellijke omgeving.

De verzoekende partij wees in haar replieknota eveneens op het gegeven dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar verkeerdelijk een vergelijking maakte tussen de bestaande eengezinswoning en het nog te realiseren rouwcentrum om tot een gunstige beoordeling van de goede ruimtelijke ordening te komen. Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij deze kritiek heeft onderzocht.

De verwerende partij gaat in haar beoordeling evenmin in op de kritiek op de beoordeling van de mobiliteitsimpact. De verzoekende partij wees in haar replieknota op het mobiliteitsplan van Aalst, waaruit blijkt dat parkeren op eigen terrein de norm is, dat de veiligheid en leefbaarheid van bewoners reeds wordt aangetast op de R41 en dat de capaciteit van de R41, waaraan de aanvraag is gelegen, reeds verzadigd is. De verwerende partij vermeldt de verkeersproblematiek zoals beschreven in het mobiliteitsplan van Aalst niet in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij argumenteert verder dat het rouwcentrum, met een volle capaciteit van 60 personen, wel degelijk een impact zal hebben op de omgeving. De bezoekers zullen immers moeten parkeren op het openbaar domein, hetgeen net inhoudt dat de aanvraag niet verenigbaar

is met de omgeving. Ze verwijst hiervoor nog naar haar argumentatie in het tweede middel. Anders dan de verwerende partij aangeeft in de bestreden beslissing, worden bovendien geen elf maar negen bezoekersparkeerplaatsen voorzien, waarvan één parkeerplaats voor mindervaliden is, en drie inpandige parkeerplaatsen voor het personeel. Voor een koffietafel van 30 personen zijn er dan ook slechts acht parkeerplaatsen beschikbaar op het eigen terrein. Nochtans blijkt uit de mobiliteitstoets dat twaalf bezoekersplaatsen nodig zijn. Volgens de verzoekende partij volgt uit het feit dat het openbaar domein zal moeten worden gebruikt om te voldoen aan de parkeerverplichtingen van de aanvrager net dat het project niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partij voert nog aan dat de verwerende partij in haar beoordeling evenmin rekening heeft gehouden met haar argumentatie in de replieknota over de geluidshinder en geurhinder.

1.2

De verzoekende partij roept in het <u>tweede middel</u> de schending in van artikel 4.3.1 VCRO, artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ook in het tweede middel voert de verzoekende partij een schending aan van artikel 4.3.1 VCRO en artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit. Ze licht toe dat de verwerende partij bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening onvoldoende rekening heeft gehouden met de in de omgeving bestaande toestand, in het bijzonder de bestaande gebouwen en de mobiliteitsimpact. De verzoekende partij wijst erop dat met voorliggende aanvraag de omgeving, die reeds met parkeerproblemen kampt, bijkomend wordt belast doordat de bezoekers op het openbaar domein zullen moeten parkeren. In een worstcasescenario zullen immers 40-60 voertuigen van bezoekers kunnen worden verwacht. Het kan volgens de verzoekende partij moeilijk worden voorgehouden dat de aula en de ruimte voor koffietafel nooit op hetzelfde ogenblik gebruikt zullen worden. Het is volgens de verzoekende partij eveneens onredelijk om ervan uit te gaan dat er maximaal 30 personen gelijktijdig aanwezig zullen zijn. Aangezien er in totaal slechts 9 parkeerplaatsen worden voorzien, zal het reeds verzadigde openbaar domein bijkomend belast worden met 31-51 voertuigen.

De verzoekende partij merkt verder op dat de mobiliteitsstudie geen rekening houdt met de onmiddellijke omgeving. Hoewel de verzoekende partij in haar replieknota heeft gewezen op de inhoud van de mobiliteitsplannen van de stad Aalst, baseert de studie zich op een studie met cijfers uit Nederland, die bovendien geen enkele wettelijke status hebben. De overweging in de bestreden beslissing dat er voldoende parkeergelegenheid is voorzien op eigen terrein, is dan ook manifest onjuist en bovendien gesteund op een incorrecte voorstelling van de gegevens in het dossier.

Voorts diende de verwerende partij de aanwezigheid van de kerken en het ziekenhuis in Aalst, die mee de onmiddellijke omgeving vormen, en het gebrek aan parkeergelegenheid net aan te grijpen als redenen om te oordelen dat de parkeerdruk in de onmiddellijke omgeving reeds te hoog is. De verzoekende partij wijst in het kader hiervan nog naar een overweging in een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een ander dossier. De verwerende partij stelt bovendien onterecht dat bezoekers van het ziekenhuis parkeerplaatsen zouden benutten op het openbaar domein, aangezien het ziekenhuis beschikt over een parking voor enkele honderden wagens.

Het gegeven dat bezoekers van het rouwcentrum zullen parkeren op het openbaar domein klemt bovendien des te meer omdat het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst vanuit haar eigen beleid waarschuwt voor de parkeerproblematiek, bijvoorbeeld in de Verordening meergezinswoningen die een duidelijk beleid van het minimaal aantal vereiste parkeerplaatsen bevat. Ook andere dossiers zijn geweigerd indien de parkeerdruk op het openbaar domein werd afgewenteld.

De verwerende partij kan volgens de verzoekende partij evenmin steunen op de nog in te voeren parkeerduurbeperking om te besluiten dat de aanvraag verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving. Dit is een drogreden met een toekomstige, onzekere en louter hypothetische insteek. De pendelparking zal bovendien geen effect hebben op de parkeerdruk in de omgeving van de aanvraag, aangezien die parking gelegen is op meer dan 800 meter van de aanvraag.

2.1

De verwerende partij antwoordt op het eerste middel dat het hoorrecht niet geschonden is aangezien de verzoekende partij is gehoord tijdens de hoorzitting en zij een replieknota heeft kunnen indienen. Ze geeft verder aan dat de argumentatie in de replieknota van de verzoekende partij niets toevoegt aan de argumentatie in haar administratief beroepschrift. Enkel de aangevoerde schending van het gewestplan en een opmerking over groenvoorzieningen zijn nieuw in de replieknota.

Ze merkt op dat de verzoekende partij niet aanvoert dat haar beroepsargumenten over de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet zouden zijn ontmoet. De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is volgens de verwerende partij uitgebreid gemotiveerd, in het bijzonder op het vlak van mobiliteit en inpasbaarheid.

De verwerende partij zet uiteen dat een rouwcentrum per definitie principieel toelaatbaar is in woongebied, aangezien deze valt onder de functiecategorie 'dienstverlening'. Het gegeven dat uit rechtspraak van de Raad blijkt dat de dienstverlening die rouwcentra aanbieden ook thuishoort in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, betekent nog niet dat deze enkel thuishoren in een dergelijke zone. Artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit bepaalt uitdrukkelijk dat dienstverlening principieel toelaatbaar is in woongebied. De argumentatie van de verzoekende partij wordt in de bestreden beslissing dan ook weerlegd door de overweging van de verwerende partij dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming.

De replieknota bevat geen nieuwe of relevante argumenten en de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is afdoende. De verwerende partij gaat in haar beoordeling in op de mobiliteitsimpact van het project en op de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving. De verwerende partij motiveert dat het nieuwe gebouw zich op het vlak van gabarit en voorbouwlijn zal conformeren aan de naastliggende, bestaande meergezinswoning met drie bouwlagen hellend dak. In de onmiddellijke omgeving komt een veelheid aan dakvormen voor, zodat een uitvoering met plat dak evident aanvaardbaar is. De verwerende partij benadrukt nog dat ze in haar beoordeling rekening moet houden met de voor het project relevante omgeving.

Over het mobiliteitsaspect stelt de verwerende partij nog op grond van concrete feitelijkheden te hebben gemotiveerd dat een rouwcentrum geen overdreven parkeerproblematiek met zich mee kan brengen op die locatie. Dit oordeel is gelijkluidend met de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Wat de geluids- en geurhinder betreft, merkt de verwerende partij nog op dat de verzoekende partij zich in haar beroepschrift en replieknota heeft beperkt tot de loutere stelling dat dit aspecten van

een goede ruimtelijke ordening zijn. Samen met de vereiste van een milieuvergunning stelt de verwerende partij zich dan ook te kunnen beperken tot de verwijzing naar het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu.

2.2

Volgens de verwerende partij beperkt de verzoekende partij zich in het <u>tweede middel</u> tot het louter uiten van opportuniteitskritiek. Er is geen sprake van een kennelijke onredelijk oordeel, omdat zowel het college van burgemeester en schepenen, de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als de verwerende partij tot een zelfde oordeel zijn gekomen.

Ondergeschikt verwijst de verwerende partij nog naar haar uiteenzetting in het eerste middel en stelt ze dat de bestreden beslissing voldoende concreet en uitvoerig is gemotiveerd. De verzoekende partij miskent de eigenheid van een funerarium, dat geen grote of permanente massa's volk genereert. Bovendien is de Nederlandse CROW het studie- en kenniscentrum van de lage landen inzake mobiliteit, zodat een mobiliteitstoets die gebaseerd is op deze kengetallen waardevol is.

De verwijzing van de verzoekende partij naar een verslag van een provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een ander dossier, dat betrekking had op een parkeergelegenheid bij een horecazaak, is niet relevant.

De verwerende partij merkt nog op dat de verzoekende partij ten onrechte voorhoudt dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat pendelparking bij het station de parkeerproblematiek in de Leopoldlaan zou gaan oplossen. De verwerende partij overweegt immers dat de parkeerduurbeperking gunstig zal zijn voor de parkeerdruk in de omgeving en dat de reglementering hiervoor in werking zal treden vanaf het ogenblik dat gebruik zal worden gemaakt van die parking.

In haar wederantwoordnota merkt de verzoekende partij over het <u>tweede middel</u> op dat de verwerende partij in haar antwoordnota niet ingaat op het door haar aangevoerde motiveringsgebrek dat niet wordt gemotiveerd waarom een funerarium wel aangewezen zou zijn in de residentiële omgeving. De verzoekende partij benadrukt dat het funerarium moet worden voorzien in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen, minstens dat niet wordt gemotiveerd waarom de aanvraag toelaatbaar is in woongebied en waarom er geen groenbuffervoorziening voorhanden is.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij betoogt in essentie dat het aangevraagde rouwcentrum strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van het woongebied omdat het rouwcentrum een gemeenschapsvoorziening is en bijgevolg dient te worden voorzien in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is bovendien gebrekkig gemotiveerd en de verwerende partij heeft geen rekening gehouden met de argumenten in haar replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

2.1

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1° VCRO volgt dat een vergunning geweigerd moet worden als de aanvraag strijdig is met de stedenbouwkundige voorschriften, tenzij er daarvan op geldige wijze afgeweken is, of onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag beoogt het slopen van de bestaande bebouwing en het oprichten van een rouwcentrum.

2.2

Het wordt niet betwist dat de aanvraag volgens het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem' gelegen is in woongebied.

Artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit bepaalt:

"

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

..."

De beoordeling van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving moet uitgaan van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard en het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten.

2.3

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1°, d) VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij het de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij de beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. Er kan slechts rekening gehouden worden met de motieven vermeld in de bestreden beslissing, die bovendien afdoende moeten zijn.

Wanneer de vergunningverlenende overheid afwijkt van doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of, indien tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen zijn

geformuleerd aangaande een relevant en te beoordelen aspect, dient zij haar beslissing des te preciezer en zorgvuldiger te motiveren. Het gegeven dat de betrokken adviezen, opmerkingen of bezwaren niet punt voor punt moeten weerlegd worden, doet aan het bovenstaande geen afbreuk. De vergunningverlenende overheid moet aangeven of afdoende laten blijken waarom zij de argumentatie in het advies, hetzij in de bezwaren en opmerkingen niet volgt. Het louter tegenspreken van die argumentatie volstaat derhalve niet. Uit de bestreden beslissing moet blijken waarom in tegengestelde zin wordt beslist.

3.1

De verzoekende partij voert vooreerst aan dat de verwerende partij het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat de aanvraag in overeenstemming is met de bestemming woongebied heeft overgenomen, zonder rekening te houden met de argumenten uit haar replieknota op dit verslag. In haar replieknota heeft de verzoekende partij aangevoerd dat het rouwcentrum niet toelaatbaar is in woongebied maar moet worden voorzien in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, aangezien het rouwcentrum een gemeenschapsvoorziening is. Bovendien zijn inrichtingen die met het overlijden of de dood te maken hebben, niet gewenst in woongebied.

De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing eensluidend met de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat de aanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van het geldend gewestplan.

3.2

Met de verwerende partij stelt de Raad vast dat de kritiek van de verzoekende partij berust op een verkeerde veronderstelling. Het gegeven dat de Raad reeds heeft geoordeeld dat funeraria gemeenschapsvoorzieningen zijn en bijgevolg toelaatbaar zijn in de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, betekent immers niet dat het rouwcentrum *enkel* toelaatbaar zou zijn in de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. Uit artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit volgt immers dat in een woongebied de hoofdbestemming 'wonen' is. Voor de nevenbestemming 'openbare nutsvoorzieningen', waartoe rouwcentra behoren, geldt dat deze verenigbaar moeten zijn met de onmiddellijke omgeving. Mits voldaan is aan de voorwaarden vooropgesteld in artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit, is het rouwcentrum dan ook toelaatbaar als nevenbestemming in woongebied. De omstandigheid dat het rouwcentrum eveneens toelaatbaar is in gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, doet hieraan geen afbreuk.

In de mate dat de verzoekende partij stelt voort te gaan op de overweging in het arrest van de Raad van 17 februari 2015 met nr. A/2015/0066 dat "volgens de rechtspraak van de Raad van State niet iedereen in volle centrum dagelijks aan de dood wil herinnerd worden" en stelt dat bijgevolg inrichtingen die met het overlijden of de dood te maken hebben, zoals het rouwcentrum, niet gewenst zijn in woongebied, vereist haar argumentatie geen uitgebreidere motivering door de verwerende partij in de bestreden beslissing. Niet enkel maakt de passage waarnaar de verzoekende partij verwijst geen deel uit van de beoordeling door de Raad, uit een dergelijk vage en algemene bewering dat mensen in het centrum niet dagelijks aan de dood herinnerd willen worden, blijkt niet concreet waarom de aanvraag in dit geval niet verenigbaar zou zijn met de onmiddellijke omgeving en bijgevolg strijdig is met artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit.

De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat de motivering dat de aanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van het geldend gewestplan, de beslissing niet wettig kan verantwoorden.

4.

De verzoekende partij voert verder aan dat verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet afdoende en onzorgvuldig gemotiveerd is en de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

5.

De verzoekende partij stelt vooreerst dat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de in de omgeving bestaande toestand, in het bijzonder de percelen in haar eigendom. De verwerende partij is volgens de verzoekende partij niet ingegaan op haar argument dat de aanvraag niet verenigbaar is met de omliggende omgeving omdat de aanvraag voorziet in een plat dak, terwijl de omliggende woningen een hellend dak hebben en omdat er sprake is van een verschil in nokhoogte met de omliggende gebouwen.

De verwerende partij overweegt bij de omschrijving van de omgeving als volgt:

"

De onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door een heterogeen karakter van vrijstaande, halfopen en gesloten bebouwing.

Het perceel is op heden bebouwd met een halfopen eengezinswoning. De woning, bestaande uit 2 bouwlagen en afgewerkt met platte bedaking, heeft ter hoogte van de rechter perceelsgrens een wachtgevel aangezien het rechter perceel momenteel braakliggend is.

Op het links aanpalende perceel bevindt zich een vrijstaande eengezinswoning met een aansluitende garage. De voornoemde garage is momenteel gekoppeld aan de garage van de woning op het perceel waarvoor aanvraag.

..."

En verder bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening:

"

Het volume wordt opgetrokken uit 3 bouwlagen en afgewerkt met platte bedaking. De kroonlijsthoogte bedraagt 9,7m. Het gebouw heeft een bouwdiepte van 15m, zowel vanaf de Leopoldlaan als vanaf de Polydoor de Paepestraat.

Het volume wordt ingeplant tot tegen de rechter perceelgrens en op dezelfde voorbouwlijn van de meergezinswoning met huisnummer 134. Deze meergezinswoning is opgebouwd uit 3 bouwlagen en een zadeldak. De rechter perceelsgrens zal voorlopig afgewerkt worden met isolatie en een gevelpleister.

De voorgestelde architectuur en het aangevraagde gabariet zijn volkomen in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg, zoals deze zich in de onmiddellijke omgeving voordoet, met name een stedelijke omgeving.

..."

Uit geciteerde overwegingen blijkt dat de verwerende partij oordeelt dat de voorgestelde architectuur en het aangevraagde gabarit in overeenstemming zijn met de goede ruimtelijke ordening, zoals deze zich in de onmiddellijke omgeving voordoet en de aanvraag op het vlak van vormgeving passend is binnen de ruimtelijke configuratie.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de beoordeling in de bestreden beslissing, dat de aanvraag zowel qua functie als vormgeving passend is binnen de ruimtelijke configuratie, niet afdoende gemotiveerd is in het licht van de argumentatie in haar replieknota. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar replieknota de argumentatie uit haar administratief beroepschrift over de onverenigbaarheid van de dakvorm en de nokhoogte met de onmiddellijke omgeving herneemt. De verzoekende partij toont niet aan dat de replieknota argumenten bevat die nog een bijkomende weerlegging behoefden.

De bewering van de verzoekende partij dat het verschil in dakvorm niet zou resulteren in een harmonieuze toestand, betreft louter een visie die tegengesteld is aan de visie van de verwerende partij. Ook de stelling dat de afwerking met plat dak haar toekomstige bebouwingsmogelijkheid op het rechts aanpalende perceel, waarvan zij eigenaar is, zou hypothekeren, doet niet anders besluiten. Met deze bewering toont de verzoekende partij immers niet aan dat het oordeel dat de aanvraag in overeenstemming is met de onmiddellijke omgeving, waarbij de verwerende rekening diende te houden met de in de omgeving bestaande toestand, onjuist of kennelijk onredelijk is.

De verwijzing in de replieknota naar een arrest van de Raad van State en de gevolgtrekking hieruit door de verzoekende partij dat het verschil in kroonlijsthoogte en nokhoogte kan leiden tot de weigering van een vergunning, overtuigt evenmin. De loutere verwijzing naar een arrest van de Raad, zonder aannemelijk te maken dat het verschil in nokhoogte in dit geval niet verenigbaar is met de in de omgeving bestaande toestand, noopt evenmin tot een uitgebreidere motivering door de verwerende partij. Bovendien wijst de verwerende partij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op de aanwezigheid van de meergezinswoning op nr. 134, die bestaat uit drie bouwlagen en in de onmiddellijke omgeving van de aanvraag is gelegen.

6.1

Vervolgens bekritiseert de verzoekende partij de beoordeling van de mobiliteitsimpact in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij argumenteert vooreerst dat de mobiliteitsstudie en de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met de onmiddellijke omgeving. De studie houdt immers enkel rekening met de CROW-kencijfers uit Nederland en bijvoorbeeld niet met de mobiliteitsplannen van de stad Aalst, terwijl de verzoekende partij in haar replieknota nochtans heeft aangevoerd dat in die plannen wordt gesteld dat parkeren op eigen terrein de norm is en dat de capaciteit van de Leopoldlaan reeds verzadigd is, terwijl zij hierop nochtans gewezen had in haar replieknota.

De verwerende partij oordeelt onder meer op basis van de in de mobiliteitsstudie gedane bevindingen dat de aanvraag op het vlak van mobiliteit verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. De Raad stelt vast dat de mobiliteitsstudie concreet onderzoekt wat de mobiliteitseffecten van het te realiseren rouwcentrum zijn en dat dit onderzoek gevoerd wordt op grond van de te verwachten verkeersgeneratie en parkeerbehoefte en de verkeersleefbaarheid in de omgeving. De studie verwacht dat een 26-tal keer per jaar een parkeerbehoefte van meer dan twaalf parkeerplaatsen kan voorkomen en de parkeerbehoefte niet kan worden opgevangen op eigen terrein. In die gevallen zou de parkeerbehoefte kunnen worden opgevangen door de langsparkeerplaatsen langs de Leopoldlaan en de P. de Paepestraat, aangezien de huidige parkeerdruk op dat deel van de Leopoldlaan relatief beperkt is. Het besluit van die studie luidt dat er geen (aanzienlijke) negatieve effecten verwacht worden ten gevolge van het project. Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, bevat de mobiliteitsstudie dan ook een onderzoek naar de onmiddellijke omgeving van het rouwcentrum en blijkt hieruit dat het aantal voorziene bezoekersparkeerplaatsen voldoende is. In die zin overtuigt de verzoekende partij evenmin dat de

aanvraag niet verenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening omdat bezoekers, bij momenten, zullen parkeren op het openbaar domein.

6.2

Voorts blijft de verzoekende partij volharden in haar standpunt dat zij reeds heeft laten gelden doorheen de procedure dat het onredelijk is om ervan uit te gaan dat de aula en de ruimte voor koffietafel nooit op hetzelfde ogenblik gebruikt zullen worden, zodat er in een worstcasescenario 40-60 voertuigen verwacht zullen worden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij enkel haar eigen, tegengesteld standpunt weergeeft dat bovendien geen steun vindt in de stukken van het dossier. In de mobiliteitsstudie en in de bestreden beslissing wordt immers duidelijk aangegeven dat het rouwcentrum gericht is op intieme plechtigheden en dat de ruimte voor koffietafel en aula nooit op hetzelfde ogenblik gebruikt zullen worden. De verzoekende partij maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de beoordeling in de bestreden beslissing onjuist of kennelijk onredelijk is.

6.3

De verzoekende partij kan evenmin worden bijgetreden dat de mobiliteitsstudie geen rekening houdt met het personeel van het rouwcentrum en de leveranciers. In de mobiliteitsstudie staat uitdrukkelijk aangegeven dat er drie parkeerplaatsen zijn voorzien voor personeel en leveranciers en wordt besloten dat de voorziene parkeerplaatsen volstaan om tegemoet te komen aan de parkeerbehoefte. De kritiek van de verzoekende partij mist dan ook feitelijke grondslag.

6.4

Ook de stelling van de verzoekende partij dat de verwerende partij omwille van de nabijheid van de Heilig Hartkerk en de Onze-Lieve-Vrouw van Bijstandkerk en het gebrek aan parkeergelegenheid hierbij had moeten oordelen dat de parkeerdruk in de omgeving reeds te hoog was, betreft louter opportuniteitskritiek die niet kan worden leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. Eenzelfde vaststelling geldt voor de bewering dat de overweging in de bestreden beslissing over de parkeerdruk afkomstig van het Onze Lieve Vrouw Ziekenhuis onredelijk of onzorgvuldig zou zijn.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij een foutieve lezing geeft aan de bestreden beslissing waar zij aanvoert dat de pendelparking geen effect zal hebben op de parkeerdruk in de omgeving van het rouwcentrum. De verwerende partij zet in de bestreden beslissing immers uiteen dat de reglementering voor een parkeerduurbeperking in de omgeving van het onze Lieve Vrouw Ziekenhuis zal worden ingevoerd vanaf het ogenblik dat de pendelparking aan het station in Aalst in gebruik zal worden genomen en dat die parkeerduurbeperking een gunstig effect zal hebben op de parkeerdruk in het stadscentrum. De verwerende partij overweegt dan ook nergens dat de ingebruikname van de pendelparking op zich een gunstig effect zal hebben op de parkeerdruk in de omgeving van de aanvraag.

7. De verzoekende partij kan tot slot niet worden bijgetreden dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening gebrekkig gemotiveerd zou zijn omdat geen rekening is gehouden met het geluids- en het geuraspect, hoewel zij hierop heeft gewezen in haar replieknota.

Het is aan de verzoekende partij om aan te tonen dat de verwerende partij mogelijke relevante aandachtspunten, zoals bepaald in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO, ten onrechte niet in aanmerking heeft genomen voor wat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder komt dan te stellen dat geluidshinder en geurhinder aspecten van een goede ruimtelijke ordening zijn en niet onderzocht worden in de bestreden beslissing, zonder aannemelijk te maken dat de verwerende partij die

aspecten diende te beoordelen. Voor zover de verzoekende partij in haar replieknota wijst op het gegeven dat de aanvrager afstand heeft gedaan van de milieuvergunning die werd verleend op 11 september 2017, merkt de Raad op dat, zoals blijkt uit het feitenrelaas, de aanvrager een nieuwe milieuvergunning heeft bekomen.

8. De verzoekende partij voert in haar wederantwoordnota voor het eerst aan dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom er geen groenbuffervoorziening wordt voorzien.

Bij de beoordeling of een verzoekschrift een ontvankelijk middel bevat, kan er enkel rekening worden gehouden met wat er in het verzoekschrift zelf uiteengezet wordt. Aanvullingen of uitbreidingen in een wederantwoordnota worden in beginsel niet in aanmerking genomen, tenzij het een middel van openbare orde betreft of wanneer het een middel betreft waarvan de grondslag pas later aan het licht is gekomen (cf. GwH 5 juli 2018, nr. 87/2018, overweging B.27). De verzoekende partij licht verder niet toe dat nog rekening kan worden gehouden met die uitbreiding, zodat de Raad dan ook enkel rekening kan houden met het middel zoals het initieel in het inleidend verzoekschrift werd geformuleerd.

9. Het eerste en tweede middel worden verworpen.

VI. KOSTEN

1. Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2. De verzoekende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verwerende partij komt.

Aangezien de vordering tot vernietiging wordt verworpen, kan de verzoekende partij niet worden beschouwd als de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld. Er bestaat bijgevolg geen grond om de gevraagde rechtsplegingsvergoeding aan de verzoekende partij toe te kennen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.	
2.	De Raad legt de kosten van het beroep beste bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoe	aande uit het rolrecht van de verzoekende partij ekende partij.
Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 december 2019 door de vijfde kamer.		
D	e toegevoegd griffier,	De voorzitter van de vijfde kamer,
В	art VOETS	Pieter Jan VERVOORT